

DIUMENGE 23 DESEMBRE 2007			
FAMÍLIA CRISTIANA			
HORARI	PRIMER NIVELL (Pares)	SEGON NIVELL (Joves de 10 a 18 anys)	TERCER NIVELL (Nins i nines de 7 a 9 anys)
10:30	BENVINGUDA - DIVISIÓ PER GRUPS		
10:40	TEMA	TEMA	TEMA
10:45	QUÈ FAN ELS INFANTS?	JUDICI POPULAR	LA HISTÒRIA DE NADAL
11:00			
11:15			
	PREPARACIÓ DE LA CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA		
11:30	Preparació de les pregàries i les lectures	Ofrenes-símbol del que han fet i treballat en el ginkama (Explicades, si no no tenen sentit)	Peticions de perdó i accions de gràcies.
11:45	ASSAIG DE CANTS		
	Lloc: Església Responsable: Eugeni Rodríguez		
12:00	CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA		
	Celebrant: Eugeni Rodríguez		
	TEMA	TEMA	TEMA
12:45	JUDICI CRISTIÀ EN FAMÍLIA	LA MEVA FAMÍLIA ÉS AIXÍ	LA MEVA FAMÍLIA CRISTIANA
13:15	DESCANS I PREPARACIÓ DEL DINAR		
	DINAR COMPARTIT		
14:00	Lloc: Rectoria Parròquia posa les begudes		
15:00	COMIAT		

QUART NIVELL: RESPONSABLES DEL SERVEI DE GUARDERIA

EXPLICACIÓ DE LES DINÀMIQUES

PRIMER NIVELL (PARES) TEMA: LA FAMÍLIA

Lloc: Sala de la rectoria

Responsables: Eugeni Rodríguez

1.-TEMA:

Xerrada: Què fan els infants? el que veuen fer als grans

El vostre llenguatge és el seu llenguatge

Els vostres fills parlen imitant-vos. Tenen el vostre vocabulari, la vostra pronúncia, les vostres expressions, el vostre gest. ..

Vosaltres els vau ensenyar les primeres paraules.

El nom de cada cosa: pare i mare, ocell i peix, flor i pedra, aigua i vent, pa i xocolata, nina, pilota, lluna, sol, dia i nit...

L'expressió de les emocions i sentiments: bonic i lleig, sí, no, t'estimo i no t'estimo, estic content i estic trist...

Els heu ensenyat a cantar i a dir adéu.

A la vegada han après el llenguatge del gest: somriure, parar la ma, abraçar, rebutjar, amenagar, besar, dansar, acaronar ...

De la mateixa manera aprendran els noms de la vostra fe: Jesús, Maria, Mare de Déu, cel, Déu, Verge Maria.

I també les expressions: gracies a Déu, si Déu vol, Déu vos guard, adéu-siau. En els moments de pregaria familiar, el vostre fill imitarà el vostre silenci, el vostre gest i les vostres paraules. Sentint-vos a resar aprendrà el Parenostre. Veient com ho feu, ajuntarà les mans en gest de pregaria o enviarà, amb la punta dels dits, un petó a l'avia que és al cel.

El vostre amor és la pauta del seu amor

Estar en els vostres braços, rebre petons i abraçades el fa feliç. Us vol per a ell, us absorbeix. Des del bressol, les vostres mans, la vostra mirada, el vostre somriure, li produeixen benestar i seguretat.

A poc a poc ha anat descobrint que el pare i la mare s'estimen.

La tendresa dels pares entre ells i les manifestacions d'amor envers els altres fills poden provocar petites, o no tan petites, gelosies.

Estigueu atents. Fer-se gran, iniciar-se a ser seguidor de Jesucrist, comporta aprendre a compartir, i vosaltres sou, en aquest aspecte com en tants d'altres, els primers mestres. Només de vosaltres aprendrà el llenguatge i les manifestacions de l'amor. Seguint la direcció de la vostra mirada, veient-vos actuar, anirà descobrint que podem estimar moltes persones.

La vostra flor sera la seva flor

Si els acompanyeu, els infants tenen els ulls i el cor oberts de bat a bat a la bellesa. Veure nedar un peix, tenir un pollet a les mans, jugar amb un gos, veure com les flors dels geranis es van obrint dia a dia, contemplar la lluna plena, observar com a l'arbre del carrer li comencen a sortir les fulles, collir una fruita de l'arbre, observar una flor, tenir una marieta a la ma, veure com plou, fer un ninot de neu ...

Tantes i tantes coses ...

Benvinguts siguin tots els moviments ecologistes; ens conciencien que hem de respectar el nostre món perquè el necessitem. Això és bo, però no n'hi ha prou.

Els cristians admirem, estimem i respectem la Creació perquè és bella, perquè és per a tots els homes i perquè és obra de Déu.

Esforceu-vos perquè els vostres fills observin, admirin i gaudeixin, amb vosaltres, de les meravelles de la Creació.

Les vostres celebracions són la seva festa

Totes les festes tenen un "que" i un "com".

Els infants han de saber que celebrem (coneixements), han d'estimar la festa, gaudir-ne (lligams afectius) i participar-hi activament (comportament social).

Totes les festes comporten reviu un fet passat. El record d'un fet significatiu és el nucli de la festa.

Totes les festes tenen uns elements bàsics comuns que es tradueixen en realitzacions diverses, pròpies de cada celebració: uns gestos, unes cançons, unes paraules, uns menjars, una indumentaria ...

Els menuts tenen l'experiència del "com". El seu aniversari, Nadal, el sant de l'avi, sant Jordi, el diumenge, Pasqua ...

És fàcil gaudir del "com". Mal va quan el "que" queda soterrat o oblidat.

Els vostres fills han de saber "que" celebren, i ho sabran si els ho expliqueu clarament i senzillament i si el "com" és un reflex fidel d'allò que celebren.

Les vostres imatges són les seves imatges

Els mobles de casa i els geranis del balcó. Les estovalles i el seu pijama. L'olla de les sopes i la fotografia dels avis. La capsa de música i l'ampolla de colònia. La brusa de la mare i els texans del pare. Ellum de la tauleta de nit i la gorra del germa gran ...

Tot el que l'envolta va formant la seva imatge de l'entorn. Li dona coneixements, hi estableix lligams afectius i li proporciona pautes de conducta. El mateix passa amb les imatges religioses. Un sant cristià, una marededéu, un sant o santa, un Sant Sopar, la medalla que porta l'avia, les figures del pessebre ...

Tot són imatges que serveixen per a adquirir els primers coneixements del fet religiós, per a estimar allò que la família estima.

La vostra escala de valors va formant la seva consciència moral

En la vida de cada dia, el petit es troba amb uns adults que valoren el que fa.

Un somriure d'aprovació o un gest d'enuig. Frases com: "aixó esta molt bé", o "aixó no es fa", o "aixó no es diu". Petits castigs o petits premiso "Has de ser bon nen/nena" o "has estat dolent".

Cal estar molt atents a com es valoren les coses, a ser constants i coherents, perque, les valoracions dels adults són la base de la consciència moral dels infants.

De vegades els adults creuen que el fet de dirigir-se als petits treu importancia al que es diu.

Ben al contrari, allò que diem i el que fem és observat pels petits i convertit en "veritat indiscutible" .

Els grans cometem errors que, si hi penseu, podreu evitar. No es pot dir: "no t'estimo perque t'has portat malament". Es pot dir: "estic enfadat", o millor: "estic disgustat, estic trist".

No és veritat que no l'estimeu i, a més, un dia li voldreu explicar que Déu és com un pare i una mare que estimen sempre.

Tampoc no es pot dir: "si et portes malament, el nen Jesús esta trist". Primer, perque no és veritat; segon, perque l'infant només se sent responsable davant l'adult proper, i tercer, perque és una forma de defugir la responsabilitat per part de l'adult.

Pregària

Des de ben petits, els vostres fills han vist que la família prega. És així com s'han iniciat en una de les moltes activitats que la família fa.

Sigui quin sigui el vostre nivell de pregaria, els petits només poden connectar amb formes molt senzilles. És important que siguin repetitives perquè les puguin memoritzar simplement escoltant-les i així formin habit.

La benedicció de taula

A l'hora i el dia de la setmana que hi sou tots; cada dia o només el dia de festa. Amb la fórmula que vulgueu, recitada o bé cantada. Només cal que sigui senzilla i que l'actitud de pregaria i d'acció de gracies hi sigui ben manifesta. Feu servir sempre la mateixa. L'infant l'aprendrà i la recitarà, o cantara, jiosament si tots vosaltres ho feu amb joia.

Pregaria d'acció de gràcies

Perque heu fet una excursió bonica. Perque fa solo perque plou. Perque al gerani del balcó li han sortit les flors. Perque és l'aniversari de la mare, o del pare, o de l'amic, perque ...

Ha de ser breu i clara i s'ha de procurar que tots els membres de la família hi puguin dir la seva.

Senyar-se

De petit li portaveu la ma perque se senyés; si encara no se'n surt, continueu fent-ho. Pero recordeu que ho fara si tots ho feu, si li demostreu que per a vosaltres és important.

El Parenostre i l' Avemaria

Si reseu el Parenostre i l'Avemaria junts i els petits hi són presents, aniran memoritzant aquestes pregaries i acabaran resant-les amb vosaltres.

No intenteu d'explicar-ne el significat. Això ho fareu més endavant.

Digueu que el Parenostre és la pregaria que ens va ensenyar Jesús i que ens ajuda a dir a Déu que l'estimem i volem ser bons.

L'Avemaria és la pregaria feta amb les paraules de l'àngel que va anunciar a Maria que naixeria Jesús, i amb ella demanen a la Mare de Déu que ens ajudi.

Pregaria de petició

Hem dit als infants que Déu ens estima molt. Per als petits, el qui estima molt és el qui ho dona tot sempre. Per això cal ser molt prudents, amb aquest tipus de pregaria, per no fomentar la idea d'un Déu que no sempre ens escolta o, de vegades, no ens estima.

Quan un familiar, molt proper a l'infant, està en perill de mort, fer resar l'infant demanant la guarició té el perill que, quan arriba la mort, l'infant en tregui conclusions errònies, ja que ell donava per segura una guarició miraculosa; en el seu llenguatge, "màgica".

Sense gaires explicacions, cal fer dels moments de pregaria uns moments especials. El silenci, el gest, la mirada, la paraula calmada, senzilla i clara, han de marcar la diferència amb les altres activitats de la jornada.

Cal vetllar per la constància. De tal manera que, si un dia els vostres maldecaps o les vostres presses us en fan oblidar, el vostre fill us digui: ¿Que no resem, avui? Aleshores tindreu un nou motiu per a donar gràcies a Déu. El vostre fill haurà incorporat la pregaria a les coses importants que la família fa i que ell vol fer com a membre de la petita comunitat a la qual pertany.

Tenir alguna imatge a casa, observar les que es troben a l'entorn proper, facilita l'adquisició de coneixements i estableix lligams afectius.

Cal estar atents perquè les imatges siguin significatives i no simples elements de decoració.

El nom de l'infant

El nom dels vostres fills és potser el vostre, o el dels avis, o el d'un amic, o aquell nom que sempre us ha agradat. Però cal tenir present que abans va ser el nom d'un sant o santa, una advocació de la Mare de Déu, el nom d'algú que va fer del seguiment de Jesús el camí de la seva vida.

Avui dia els infants estan habituats a tenir fotografies de les persones que estimem.

Si a casa hi ha una imatge i els fem saber que era un amic o amiga de Jesús i que, per aquesta raó, moltes persones en porten el nom, haurem aconseguit més d'un objectiu.

Haurem fet que la imatge sigui significativa, l'infant sabrà d'on prové el nom que porta i, finalment, l'haurem iniciat en el sentiment de pertinença a la gran família de seguidors de Jesús.

El crucifix

Potser no teniu el crucifix a la capçalera del llit com l'hi tenien els nostres avis, però és important que en algun lloc de la casa n'hi hagi un, de crucifix. Aleshores us serà fàcil de dir als petits: "Aquest és Jesús; nosaltres l'estimem i volem estimar tothom com ell ens va ensenyar".

Si no en teniu cap a casa, seria bo que en compréssiu un i el poséssiu en un lloc preferent.

Si no en teniu, potser en podreu veure un a casa d'algun familiar o amic, o a la parroquia.

En qualsevol cas, feu que hi parin atenció i, després de dir-los qui és, envieu-li, junts, un petó.

El Sant Sopar

A casa, o a casa d'un familiar, hi ha un Sant Sopar. Feu que l'infant observi Jesús. Expliqueu que està amb els seus amics, que a Jesús li agrada que els amics es trobin al voltant de la taula per donar gràcies a Déu, menjar junts i explicar-se coses (com fem nosaltres amb la nostra família i amics).

Les imatges de la parroquia

Alguna vegada porteu els vostres fills més petits a veure les imatges de la parroquia (quan estiguin tots els llums encesos: fugiu de les fosques).

Hi trobareu:

- Un crucifix. És diferent del de casa, però també és Jesús (com quan tenim dues fotografies diferents de la mateixa persona).

És aquí perquè, en aquesta casa, es reuneixen els seguidors de Jesús. Li enviem un petó perquè l'estimem.

- També hi ha una taula que s'anomena altar.

És com la del Sant Sopar del menjador de casa.

- Hi ha molts bancs perquè s'hi puguin trabar junts molts amics de Jesús.

- Hi ha imatges de la Mare de Déu, de sants i santes.

La parroquia porta el nom d'alguna d'aquestes persones (com nosaltres).

Les figuretes del pessebre

En aquesta tradició de casa nostra es traben les imatges més engrescadores i significatives per a la gent menuda. En parlem en l'apartat d'Advent-Nadal.

2.-DINÀMICA

Es fa una dinàmica sobre la xerrada.

PRIMER NIVELL (PARES) TEMA: JUDICI CRISTIÀ EN LA FAMÍLIA

Lloc: Sala de la rectoria

1.-DINÀMICA

a) Judici cristià

L'animador o animadora presenta al grup el següent cas, com contingut del judici. (Es podria canviar la paraula Jesús per un altre nom i al final descobrir que la cita era evangélica i el nom era Jesús)

El niño Jesús en el templo

41 Los padres de Jesús iban cada año a Jerusalén para la fiesta de la Pascua. **f 42** Y así, cuando Jesús cumplió doce años, fueron todos allá, como era costumbre en esa fiesta. **g 43** Pero pasados aquellos días, cuando volvían a casa, el niño Jesús se quedó en Jerusalén sin que sus padres se dieran cuenta. **44** Pensando que Jesús iba entre la gente hicieron un día de camino; pero luego, al buscarlo entre los parientes y conocidos, **45** no lo encontraron. Así que regresaron a Jerusalén para buscarlo allí.

46 Al cabo de tres días lo encontraron en el templo, sentado entre los maestros de la ley, escuchándolos y haciéndoles preguntas. **47** Y todos los que le oían se admiraban de su inteligencia y de sus respuestas. **48** Cuando sus padres le vieron, se sorprendieron. Y su madre le dijo:

–Hijo mío, ¿por qué nos has hecho esto? Tu padre y yo te hemos estado buscando llenos de angustia.

49 Jesús les contestó:

–¿Por qué me buscabais? ¿No sabéis que tengo que ocuparme en las cosas de mi Padre?^h

50 Pero ellos no entendieron lo que les decía.

51 Jesús volvió con ellos a Nazaret, donde vivió obedeciéndolos en todo. Su madre guardaba todo esto en el corazón.ⁱ 52 Y Jesús seguía creciendo en cuerpo y mente, y gozaba del favor de Dios y de los hombres.^j

Es forma un tribunal en què participen tots els membres del grup:

- Uns, que seran els defensors del nin (encara sense pretendre-ho, la seva postura haurà de ser d'atac respecte als pares).
 - Altres seran els fiscals del nin.
 - La resta del grup fan d'espectadors, i al final intentaran treure conclusions.
- No hi ha jutge, perquè al final no hi haurà veredicta. És difícil donar la raó des de fora. El que es pretén és dialogar i comprendre la postura dels pares.

Passats uns minuts, en els que tant els defensors com els fiscals preparen els seus arguments, comença el judici. És important que l'animador o animadora moderi, eviti judicis precipitats i afavoreixi un clima de participació, en el que tots puguin parlar i exposar les seves raons.

Al final els espectadors hauran de suggerir les seves conclusions, no sols sobre el cas en si sinó, primer que res,, sobre la forma com s'ha tractat en el grup. La principal conclusió hauria de ser la necessitat comprensió i diàleg per ambdues parts per poder trobar el camí millor per a tots.

SEGON NIVELL
TEMA: JUDICI POPULAR

Lloc: Trast de la rectoria o sagristia

La relació amb els meus pares ha canviat. En aquesta segona reunió, convidam als preadolescents a descobrir en què han canviat les relacions amb els seus pares i els ajudam a assumir aquest canvi com quelcom normal i positiu.

1. ACOLLIDA

Començar amb un joc, dansa, etc. per posar-se en marxa

2. EXPERIÈNCIA D'ANÀLISI D'ACTITUDS

A continuació en petit grup es poden realitzar les activitats següents:

a) Diàleg entorn d'aquestes preguntes:

- Quines són les frases que més abunden, les de felicitació o recriminació?
- Quin sol ser la meua reacció davant aquestes frases?
(L'animador pot suggerir alguna).

En totes aquestes frases, quins se'm diuen últimament? Per què?

Aquesta última pregunta està encaminada que els joves descobreixin com les relacions amb els pares han canviat molt. D'aquesta manera s'inicia un debat per analitzar les distintes actituds en la relació amb els pares, veure els motius de les frases que s'escolten a casa ...

No es tracta de veure qui té raó, sinó d'intentar comprendre les raons dels uns i els altres.

b) Judici popular

L'animador o animadora presenta al grup el següent cas, com contingut del judici. Pot ser un altre semblat, possible i pròxim als joves d'aquesta edat.

Un noi de 14 anys que portava el curs bastant malament, és castigat pels seus pares després d'una avaluació a no sortir de casa més que l'imprescindible. El nin, tip de baralles i de tancaments, s'escapa de casa. Els pares, preocupats, avisen a la policia. El nin l'endemà torna a casa, però les relacions des de llavors són molt fredes, encara que els pares fan esforços per acostar-se novament a ell.

Es forma un tribunal en què participen tots els membres del grup:

- Uns, que seran els defensors del nin (encara sense pretendre-ho, la seva postura haurà de ser d'atac respecte als pares).
- Altres seran els fiscals del nin.
- La resta del grup fan d'espectadors, i al final intentaran treure conclusions.

No hi ha jutge, perquè al final no hi haurà veredicta. És difícil donar la raó des de fora. El que es pretén és dialogar i comprendre la postura dels pares.

Passats uns minuts, en els que tant els defensors com els fiscals preparen els seus arguments, comença el judici. És important que l'animador o animadora moderi, eviti judicis precipitats i afavoreixi un clima de participació, en el que tots puguin parlar i exposar les seves raons.

Al final els espectadors hauran de suggerir les seves conclusions, no sols sobre el cas en si sinó, primer que res,, sobre la forma com s'ha tractat en el grup. La principal conclusió hauria de ser la necessitat comprensió i diàleg per ambdues parts per poder trobar el camí millor per a tots.

SEGON NIVELL

TEMA: LA MEVA FAMÍLIA ÉS AIXÍ

Lloc: Sagristia de l'església

1. ACOLLIDA

Començar amb un joc, dansa, etc. per posar-se en marxa

2. EXPERIÈNCIA D'INTERIORITZACIÓ

Un vegada formulada la conclusió del judici, cadascú l'escriu en el Full. A continuació es llegeixen els textos següents, que ajuden a la interiorització:

De vegades pens que el meu pare és com un arquitecte i la meva mare com un paleta. .. Entre els dos han construït un mur insalvable. Crec que camino per una carretera plena de curves, amb milers de clots i perills. No obstant això, la carretera que ha de conduir-me als meus pares hauria de ser llisa i recta. Davant les dificultats em desanimo i no sóc feliç (Silvia, 13 anys).

No sabem què ha passat amb el nostre fill. Abans ens tenia confiança, ens volia, semblava feliç d'estar i sortir amb nosaltres; ara, en canvi, sembla que ens fuig i sempre està de mal humor amb nosaltres. Nosaltres li volem i ens preocupam per ell, perquè tingui de tot, perquè no li passi gens dolent, perquè sigui feliç, però sembla que estem fracassant ... No serem uns bons pares? (Juan i Carmen).

L'animador o animadora invita al grup a pensar durant uns minuts en els propis pares i germans.

3. FENT síntesi

Passats uns breus moments, s'invita a cadascú a escriure en el seu Full (en forma de carta, oració ...) els sentiments que experimenten en aquest moment davant la seva família.

TERCER NIVELL
TEMA: LA HISTÒRIA DE NADAL

Dinàmica: visionat del vídeo
Lloc: Sala gran del local parroquial

DINÀMICA:

Projecció del vídeo: **LA HISTÒRIA DE NADAL**
El puput explica la història del nadal.

Diàleg i preguntes sobre el vídeo

Què explica el puput?
Quins personatges surten a la història?
Qui és Zacaries, Elisabet i el petit Joan?
Qui són Maria, Josep i el nin Jesús?
I els pastors i els seus ramats?
Els astròlegs que viatges en camells?
El Rei Herodes?

Com és la família de Jesús?
Persones de la família de Jesús?
Quins tios i cosins té Jesús?
Quins oficis tenien els pares de Jesús?
Com va néixer Jesús?
Què feia quan era petit?
Quins personatges en temps de Jesús?

...

REALITZACIÓ:

Escriure en una carteta petita i afegir-la amb la figura del Betlem que duran.
La carteta hi ha d'escriure una petició que fan al Nin Jesús aquest Nadal.

TERCER NIVELL
TEMA: LA MEVA FAMÍLIA CRISTIANA

Lloc: Sala gran del local parroquial

1.-DIVERSES ACTIVITATS A TRIAR SEGONS EL PERSONAL QUE HI HAGI:

El nin/a explica les activitats que fan tots els membres de la família junts, quina d'aquestes activitats els agrada més i dóna raons del perquè.

El nins fan un mural a classe que es titula: «Coses que fem junts en família».

Els nins expliquen la seva relació de parentiu en cada un d'aquests exemples: -tio -avia -cunyat -neboda -nora -cosina: filla d'un germà/na del meu pare o la meva mare.

Cada nin/a representa mímicament les activitats que duu a terme a casa seva abans de sortir casa al col·legi cada matí. La resta de la classe endevina que representen i, entre tots/es, comenten les diferents maneres de participar en les tasques domèstiques.

Operació «família feliç». Cada nin/a escriura en un foli els noms dels membres de la família. Així de cada un escriura accions amb que sapiga que faria feliç aquest membre de la família.